

Als we de voornemens van de door de rechter benoemde leden van de Raad van Toezicht (RvT) en de door hen voorgestelde statutenwijziging bekijken komen die in hoofdzaak neer op:

- Meer ruimte voor Vakbondsbestuurders, dus de Werkorganisatie.
- Afschaffing van het grote Algemeen Bestuur, de ring die de vakbondsbasis vertegenwoordigt rondom het Dagelijks Bestuur.
- Aanstelling van dat sterk verkleinde bestuur door de Raad van Toezicht in plaats van door een ledenstemming, het congres of het Ledenparlement / de Bondsraad.
- Verkiezing van de Bonddraad door de leden van de sectorraden, zonder eerst de ruimte voor de nu helaas vaak moeizaam functionerende sectoren te vergroten en hun leden beter te betrekken bij het sectorwerk.

Vanuit het beeld dat de FNV niet in goede handen was bij het gekozen Algemeen Bestuur (AB) en het Ledenparlement (LP) wordt verdedigd dat een nieuwe professionele vormgeving van bovenaf met minder ledendemocratie de enig mogelijke oplossing is. Ledendemocratie lijkt te worden gezien als bron van chaos, lastig voor het polderoverleg met regering en ondernemers. Dit lijkt ons een verkeerd uitgangspunt. We moeten niet naar minder democratie en ledeninvloed, maar juist naar meer!

Vervanging van het Ledenparlement door een sterker met de sectoren verbonden Bondsraad past in de strijdbare ledenvereniging de wij al langer bepleiten. Maar de overige voornemens passen daar volstrekt NIET in. Die veranderen de FNV van een democratisch gefundeerde strijdbare ledenvereniging in een semioverheidsinstelling voor individuele pechhulp bij ontslag en inpassing in een geleide loonpolitiek.

Binnen het Ledenparlement dreigde de komende discussie over de RvT voorstellen uit te monden in een keiharde botsing tussen twee uitersten:

- Gezagsgetrouw instemmen met alle voorstellen 'van bovenaf', omdat die zouden leiden tot minder intern debat en meer efficiency.
- 'Van onderop' rebels ingaan tegen alles wat de RvT voorstelt, omdat daarmee de vakbondsdemocratie en de strijdbaarheid in gevaar zou komen.

Zo'n botsing tussen die twee uitersten levert waarschijnlijk weinig goeds op. Vanuit verschillende sectoren is daarom gepleit voor een 'tussenweg', geen onvruchtbare en chaotische botsing maar een combinatie van het beste uit beide benaderingen. Voor behoud van onze verenigingsdemocratie én versterking van de sectoren aan de basis van ons vakbondswerk. Overleg van sector-vertegenwoordigers heeft in het LP twee compromisvoorstellen opgeleverd:

- Eerst zo veel mogelijk normale bestuursverkiezingen waarbij de RvT eenmalig een voorstel mag doen voor de samenstelling van het Dagelijks Bestuur, waarna het omringende Algemeen Bestuur wordt gekozen op de gebruikelijke manier van onderop met een open kandidaatstelling.

- Daarna een brede vakbondsdiscussie over een beter vakbondsmodel in de toekomst, waarbij de sectoren en hun invloed op de toekomstige Bondsraad versterkt worden, het congres meer ruimte krijgt en de statuten daartoe worden aangepast.

Zo'n werkwijze sluit ook veruit het beste aan bij de opdracht van de Ondernemingskamer in haar uitspraak van 13 juni 2025.

We krijgen echter de indruk dat de twee tijdelijke toezichthouders Lodewijk Asscher en Ton Heerts niet geïnteresseerd zijn in zo'n compromis. In plaats daarvan doet de RvT zijn best om sectorbesturen en sectorraden alsnog te winnen voor ongewijzigde overname van zijn voorstel. Onder druk van die sectoren zou het LP moeten instemmen met hun voorstel. Daarbij wordt ruimschoots gewezen op de voordelen en volkomen gezwegen over de nadelen.

Dit doet ons denken aan de vorige reorganisatie van de FNV in 2013 waaraan veel leden een nare herinnering hebben. Toen moest het voorlopig ledenparlement in één dag 59 bladzijden plus 63 maatregelen doorworstelen en werd het onmogelijk gemaakt om ook nog de achterban te raadplegen. Bovendien werd een doemscenario geschetst waarin de FNV zou belanden als die ledenvertegenwoordigers niet met dat voorstel zouden instemmen. Herhaling van zo'n aanpak is slecht voor de betrokkenheid van onze vakbondsleden.